

BILAG EU's klimalov

Bindende mål i forordning

Brugen af forordning som reguleringsform virker relevant og nødvendigt i nærværende sag, ligesom elementerne i forordningen synes proportionelle og giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme konkrete politikker og tiltag, der vurderes hensigtsmæssige og effektfulde ud fra den nationale kontekst.

I artikel 2, hvor målene fastsættes, vil vi med inspiration i Klimarådets marts rapport foreslå, at det overvejes at opstille et obligatorisk krav om udformning af nationale planer, hvori der er såvel et implementeringsspor som et udviklingsspor. Dette vil alt andet lige kunne fremme en hurtigere udformning af politiske planer og konkret opfølgning, at der ikke skal være sket en gennemanalysering af alle potentielle aktionsområder.

Solid styring

DANVA opfordrer regeringen til at være positive i forhold til de forskellige konkrete bestemmelser, der dels fremmer den regelmæssige vurdering af fremskridtene mod klimaneutralitet og ambitionsniveauet for den fastlagte kurs dels sikrer mekanismer i tilfælde af utilstrækkelige fremskridt eller uoverensstemmelser med EU's mål om klimaneutralitet senest i 2050.

Hvis vi skal undgå risikoen for, at de bindende mål bliver forhalet og ikke får en afbalanceret, solidarisk opbakning, er der behov for, at EU Kommissionen bliver en trofast og effektiv vagthund. Dertil kommer, at det kan være en nødvendig hjælp i den politiske verden, at EU Kommissionen også kan udforme delegerede retsakter som opfølgning på overvågning og vurdering af nationale foranstaltninger.

Forudsætningerne for de delegerede retsakter, som beskrevet i artikel 9 (involvering af nationale eksperter, indsigelse, politisk tilbagekaldelse), er tillidsvækkende og bryder ikke med magtfordelingen.

Den tidsubegrænsede periode for denne kompetence til EU Kommissionen kunne evt. blive suppleret med en evaluering af udøvelsen af denne tillagte kompetence, hvor evalueringen involverede eksterne aktører som bl.a. interesseorganisationer.

Tilpasning til klimaændringerne

Den danske vandsektor, især spildevandsselskaberne, har flere års erfaring med planlægning, rollefordeling og økonomi i relation til gennemførelse af klimatilpasningsaktiviteter; det vil sige håndtering af store regnmængder. Vi har ligeledes indsigt i udfordringerne for vores europæiske kollegaer på dette punkt.

Når der er et behov for et samspil mellem myndighedsaktører og operationelle aktører, er det centralt, at der udformes nationale/regionale/lokale planer, hvor ansvarsfordelingen, reel koordinering af aktiviteter og ønsker samt finansiering er klart beskrevet. Erfaringen er, at gennemsigtighed og klarhed er animerende for alle parter og for borgerne.

Disse konkrete planelementer vil vi foreslå blive overvejet indskrevet i artikel 4: "Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører tilpasningsstrategier og -planer, som skal indeholde omfattende rammer for risikohåndtering..."

Ovenstående behov kan ikke dækkes ind af dialogforum, høring og orientering, som forordningen omtaler som mulige kommunikationsformer.